

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20Csp/126/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117213311
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8117213311.2

Rozhodnutie

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobkyne K. C., R.. X.XX.XXXX, D. Š.I. A. XXX, XXX XX Š. A., právne zastúpenej Mgr. Matúšom Mackom, advokátom so sídlom Karpatská 804/10, Svidník, proti žalovanému Provident Financial, s.r.o., so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava, IČO: 35 805 731, právne zastúpenému De minimis, spol. s r.o., so sídlom Lovinského 22, 811 04 Bratislava, IČO: 36 868 949, o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 119,83 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 119,83 eura od 14.6.2017 do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 268214467 z 31.8.2017 bod 1, v ktorej je uvedený administratívny poplatok, je neprijateľná.

III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100%, o ktorý výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na súde dňa 22.5.2017 domáhala určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 268214467 zo dňa 31.8.2007, v bode 1, v ktorej je uvedený administratívny poplatok a vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 119,83 eura. Svoju žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným dňa 31.8.2007 uzavrela Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 268214467. Podľa zmluvy jej žalovaný poskytol bezúčelový úver vo výške 5 000,- Sk (165,97 eura). V zmluve bol uvedený údaj o celkových nákladoch vo výške 3.610,- Sk (119,83 eura). Celkové náklady podľa bodu 1 zmluvného formulára pozostávali z úroku vo výške 15 % p.a. a administratívneho poplatku. Spolu teda mala zaplatiť za požičaných 5.000,- Sk (165,97 eura), sumu 8.610,- Sk (285,80 eura) (navýšenie o 72,20 %). Žalovanému zaplatila celú ním požadovanú sumu, t.j. 8.610,- Sk (285,80 eura). Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský úver, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať náležitosti podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len ZoSÚ). Podľa ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere, okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť (§ 4 ods. 2 písm. a/ ZoSÚ). K tomu žalobkyňa poukázala na rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 9.1.2014, sp. zn. 9Co/192/2013 a uznesenie zo dňa 9.8.2011, sp. zn. 10CoE/313/2010. Podľa § 4 ods. 5 ZoSÚ: „Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.“ V predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená výška RPMN 326,88 %. RPMN v tejto výške je však neprimerane vysoká, v rozpore s dobrými mravmi (§ 39 OZ). Zrejme aj to bol dôvod prečo veriteľ tak dôležitý údaj umiestnil až na druhú stranu zmluvného formulára a zakomponoval ho do textu. Cieľom tejto praktiky bolo zrejme minimalizovať pravdepodobnosť, že si spotrebiteľ tento údaj všimne. V

tejto súvislosti poukázala na výšku úroku 15%, kde ide len naoko o nízku cenu za úver. K neprimeranej výške RPMN poukázala na rozsudok OS Liptovský Mikuláš zo dňa 16.7.2013, sp. zn. 6C/62/2013, ktorý konštatoval, že: „Preskúmaním Zmluvy súd zistil, že v zmysle Obchodných podmienok bola stanovená neprimerane vysoká RPMN 206,73 %, a potom toto dojednanie nemôže požívať ochranu, aj keď bolo v Zmluve uvedené.“ Nakoľko sa dostala do finančných problémov, tak vo finančnej tiesni bola nútená prijať aj neprimerané podmienky žalovaného. Neprimeraný poplatok však len zväčšil jej finančnú tieseň. Žalobkyňa nedokázala posúdiť neprijateľnosť administratívneho poplatku. Neprimeraný poplatok obchádza neprimerané úroky. Za neoprávnené považuje poskytovanie úverov na základe poplatku, ktorý je neprijateľný, pretože sa ním má platiť fiktívne plnenie žalovaného, resp. sa za uvedený poplatok neposkytlo skutočné plnenie. Práve poplatok navýšil spotrebiteľský úver do netolerovateľnej výšky. Poplatok je v rozpore s dobrými mravmi. Žalobkyňa poukázala na rozsudok OS Prešov sp. zn. 8C/4/2013, z 26.5.2014; rozsudok OS Prešov sp. zn. 9C/94/2012, z 21.2.2013; rozsudok OS Prešov sp. zn. 11C/22/2014, z 22.10.2014; rozsudok OS Prešov sp. zn. 13C/6/2013, z 24.6.2013; rozsudok OS Prešov sp. zn. 14C/92/2013, zo 14.5.2014; rozsudok OS Prešov sp. zn. 17C/178/2011, zo 14.5.2012; rozsudok OS Prešov sp. zn. 20C/169/2014, z 27.2.2015; rozsudok OS Prešov sp. zn. 38C/140/2010, zo 14.5.2012; rozsudok OS Košice II sp. zn. 36C/69/2011, zo 4.10.2013; rozsudok OS Vranov nad Topľou sp. zn. 3C/169/2013, z 19.8.2013; rozsudok OS Revúca sp. zn. 6Cb/92/2008, z 9.5.2012, v spojení s rozsudkom KS Banská Bystrica sp. zn. 41Cob/139/12, z 27.6.2013; rozsudok KS Banská Bystrica sp. zn. 41Cob/139/2012, z 27.6.2013 a uznesenie KS Nitra sp. zn. 6Co/18/2013, z 31.7.2013, v ktorých sa sudy podrobne vysporiadali s neprijateľnosťou poplatkov používaných žalovaným. V jej prípade sa jedná o obdobnú zmluvnú podmienku. Nie vo všetkých prípadoch sa jedná o právoplatné rozhodnutia, no argumentačne sú pre ňu využiteľné. Administratívny poplatok nie je podmienkou individuálne dojednanou, pretože z formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere je nesporné, že spotrebiteľ nemôže ovplyvniť jej obsah, aj keď má možnosť oboznámiť sa s ňou pred podpisom zmluvy (§ 53 ods. 2 OZ). Dôvodom neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky je jej neurčitosť v predmete a cene plnenia. V zmluve sa nenachádza predmet vedľajšieho plnenia a ani jeho cena. Ak chce spotrebiteľ poznať cenu za toto vedľajšie plnenie, musí si ju vyrátať. Zákon vyžaduje, aby bola zmluva vyhotovená v písomnej forme a teda sa nedá dodatočne určovať predmet plnenia spojený s administratívnym poplatkom. Plnenie za predmetnú zmluvnú podmienku je plnením, ktoré nie je v záujme spotrebiteľa, ale slúži výhradne záujmom veriteľa. Hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa spočíva v tom, že si žalovaný nárokuje poplatok za úkony, ktoré nie sú ich zákazníkom vopred známe, ani len svojim okruhom, kedy výška tohto poplatku značne prevyšuje sumu, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť ako úrok a navyše je neprijateľné, aby poplatok za "niečo ako technickú podporu" závisel na výške poskytnutého úveru. Žalovaný vôbec nevysvetľuje, prečo žiada vyšší poplatok od zákazníka, ktorý si požičiava vyššiu sumu, ako od toho, ktorému požičiava menej. Neprijateľnosť takto vymedzenej zmluvnej podmienky predstavuje skutočnosť, že žalovaný ju so žalobkyňou individuálne nedojednal a tento poplatok spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil. Má za to, že zo strany žalobkyne ide o zjavne zneužitie práva. Žalobkyňa žiada, aby sa súd zaoberal zmluvou o úvere zo dňa 31. augusta 2007, ktorá bola ukončená splnením 23. apríla 2008 a posúdil či jedna z mnohých častí tejto zmluvy je alebo nie je platná. Aká účinná ochrana práv má byť v tomto konaní a za tohto skutkového stavu žalobkyni poskytnutá, žalobkyňa nijako nešpecifikuje. Žalovaný ďalej namietal neprípustnosť takejto určovacej žaloby a nedostatok naliehavého právneho záujmu. Ďalej uviedol, že pre určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky musia byť splnené 3 podmienky a to existenciu zmluvy, ak zmluva nevznikla alebo medzičasom zanikla, táto podmienka splnená nie je; konkrétne zmluvné ustanovenie, ktoré má spôsobovať značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa sa v zmluve musí nachádzať, ak sa takéto ustanovenie v zmluve nenachádza nemôže sa jednáť o neprijateľnú podmienku a ustanovenie zmluvy sa netýka (i) predmetu plnenia a (ii) ceny plnenia. Pre určenie neprijateľnosti podmienky nebola splnená ani jedna z troch kumulatívnych podmienok. Ďalej uviedol, že žalobkyňa označuje za neprijateľnú a teda neplatnú podmienku - slovné spojenie "administratívny poplatok", čo žalovaný považuje už samo osebe za nesprávne, nelogické a bez akejkoľvek právnej opory. Čo na spojení "administratívny poplatok" má byť neprijateľné zostáva zo strany žalobkyne nevypovedané. Rovnakú terminológiu používa zákonodarcia v právnych predpisoch Slovenskej republiky a to tiež bez akejkoľvek bližšej definície a rovnako tak okresný súd (obchodný register) registruje právnické osoby s predmetom podnikania "administratívne služby" a to tiež bez akéhokoľvek legislatívneho (či zmluvného) vymedzenia. Žalovaný poukázal na to, že žalobná argumentácia o absencii individuálneho dojednaní a neurčitosti v predmete a cene

plnenia je nesprávna, pretože nevychádza z rozhodnej právnej úpravy, a preto zaoberať sa otázkou individuálneho dojednaní je zbytočné a pre toto konanie nepodstatné. Podstatnou je tá skutočnosť, že žalobná argumentácia stojí na údajnej "neurčitosti v predmete a cene plnenia", no presne toto nemôže byť neprijateľnou podmienkou podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalovaný ďalej uviedol, že administratívny poplatok si žalovaný účtuje v zmluve o úvere za administráciu, t. j. správu úveru. Správa úveru je pojem v právnej úprave všeobecne známy, ani sám zákonodarca ho nešpecifikuje [používa ho napr. § 39 ods. 1 písm. a) zákona č. 222/2004 Z. z.], pričom ju zakázal až zákonom č. 132/2013 Z. z. účinným od 10. júna 2013. Dovtedy bol takýto poplatok v súlade so zákonom, inak by predmetná novela postrádala akýkoľvek zmysel, argumentum a contrario. Ide pritom o jediný poplatok účtovaný žalovaným. Administratívny poplatok je tiež v zmluve o úvere vyjadrený jasne, určito a zrozumiteľne, čo potvrdzuje aj právoplatný rozsudok Okresného súdu Michalovce z 27. júna 2012, č. k. 19C/164/2010-230, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 25. marca 2014, č. k. 6Co/323/2012-345. Administratívny poplatok slúžil na pokrytie administratívnych nákladov, ktoré vznikajú v súvislosti s konkrétnou uzavretou zmluvou o spotrebiteľskom úvere počas jej platnosti. Administratívny poplatok bol v čase uzavretia zmluvy o úvere prípustným a zákonom dovoleným poplatkom, pretože ho predpokladal aj § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, ako aj čl. 3 písm. g) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 (ďalej len „smernica 2008/48/ES“). Súdny dvor EÚ k uvedenému ustanoveniu judikoval, že „táto smernica neobsahuje hmotnoprávne pravidlá týkajúce sa typov poplatkov, ktoré môže veriteľ vyberať“ (rozsudok z 12. júla 2012, vec C-602/10, SC Volksbank România SA, bod 65). Je teda zrejmé, že ani samotná smernica 2008/48/ES nestanovuje žiadne obmedzenia čo sa týka druhov, rozsahu alebo kvality poplatkov, ktoré môže veriteľ vyberať v rámci poskytovania spotrebiteľských úverov. Administratívny poplatok bol v zmluve o úvere stanovený pevnou sumou rozhodnutím obchodného vedenia žalovaného a to na základe administratívnych nákladov žalovaného, ktoré mu v súvislosti so správou a riadením spotrebiteľských úverov vznikli. Konkrétna výška administratívneho poplatku sa určila na základe súčtu priamych nákladov na administráciu úveru a spoločných nákladov na administráciu úverov, pričom pod priamymi nákladmi sa rozumejú náklady na ľudia a činnosti vynaložené výlučne na administráciu, ktorú je možno priradiť k činnosti v rámci konkrétneho záväzkového vzťahu a spoločné náklady sú tvorené nákladmi, ktoré sa na administrácii konkrétneho zmluvného vzťahu podieľali len v určitom podiele a je ich možno priradiť k viacerým záväzkovým vzťahom. Ďalej uviedol, že žalobná argumentácia je zmätočná a ťažko pochopiteľná, keď napríklad žalobca uvádza, že "plnenie za predmetnú zmluvnú podmienku je plnením, ktoré nie je v záujme spotrebiteľa", pričom žalovanému nie je zrejmé, ktorému povinnému by plnenie malo byť na prospech. Žalovaný má za to, že akékoľvek plnenie má byť na prospech oprávneného a nie povinného, pričom uvedené nevyvoláva žiadnu nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnostiach, ale jedná sa len o integrálnu súčasť každého synalagmatického vzťahu. K náležitostiam zmluvy uviedol, že zmluva o úvere jednoznačne obsahuje splátky úveru, keďže sa v nej jasne uvádza, že (i) výška úveru je 5.000,-Sk, (ii) úroková sadzba je 15 % p. a., (iii) celkové náklady sú 3.610,-SK, (iv) celková dlžná suma, ktorú mal žalobca ako zákazník na základe zmluvy o úvere žalovanému vrátiť a ktorá je tvorená súčtom úveru a celkových nákladov je 8.610,-Sk, (v) počet splátok, ktorými zákazník splatí celkovú dlžnú sumu je 42 týždenných splátok a (vi) výška jednotlivých týždenných splátok je vo výške 205,-Sk. Rovnaké stanovisko zastal aj Súdny dvor EÚ v rozsudku z 9. novembra 2016 vo veci Home Credit Slovakia, a.s., C-42/15 Žalovaný teda považuje za dostatočné, ak zmluva o úvere obsahuje spoločné vyčíslenie istiny, úroku a poplatku a zároveň určuje počet, výšku a termíny splatnosti jednotlivých splátok, ktorými sa má táto celková čiastka žalovanému splatiť. Ďalej uviedol, že Smernica 2008/48/ES zavádza tzv. maximálnu harmonizáciu, čiže požiadavku na prijatie takej vnútroštátnej právnej úpravy, od ktorej sa nemožno odchyliť. Žalovaný má za to, že smernica 2008/48/ES má priamy účinok, a preto je potrebné jej dať aj aplikačnú prednosť a to aj s poukazom na rozhodnutie Súdneho dvora vo veci Seda Kúckuveci, C-555/07, bod 45. K RPMN uviedol, že v úvere jasne uvádza výšku RPMN, ktorá slúži ako porovnávací údaj pri komparácii výhodností jednotlivých spotrebiteľských úverov poskytovaných na trhu. Ak žalobkyňa tvrdí, že niečo je v rozpore s dobrými mravmi, tak aj toto tvrdenie musí preukázať, pretože aj rozpor s dobrými mravmi sa dokazuje. Situácia na finančnom trhu, vrátane cien spotrebiteľských úverov, bola pred desiatimi rokmi diametrálne odlišná ako dnes a preto vedomosti o výške RPMN v posledných rokoch, sú pre toto konanie nepoužiteľné. Dojednaná RPMN sa v danom čase nijako nevymykala z obdobných ponúk iných poskytovateľov spotrebiteľských úverov, za podmienok zabezpečenia, výšky a osoby žalobkyne aké boli v tomto prípade. Ďalej uviedol, že RPMN predstavuje výsledok matematickej operácie vykonanej podľa zákonného vzorca, pričom takýto výsledok nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi, ale môže byť len správny alebo nesprávny. K bezdôvodnému obohateniu uviedol, že žalovaný nikdy neprijal od nijakého svojho zákazníka žiadne plnenie, ktoré by nezodpovedalo ich vzájomnej

písomnej dohode a teda relevantnému právnomu titulu, čím je vylúčené, že by sa žalovaný mohol bezdôvodne obohatiť. Z dôvodu právnej istoty ako aj hospodárnosti konania žalovaný vzniesol námietku premlčania. Pri subjektívnej premlčacej dobe poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/67/2011, podľa ktorého: „Oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne (preukázateľne) zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t. j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného, a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr. To, kedy sa oprávnený dozvedel (dospel k záveru), ako takýto jeho nárok, vyplývajúci z týchto skutkových okolností, možno právne kvalifikovať, nie je pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby vôbec relevantné.“ Ďalej poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 28Cdo/68/2011 a 28 Cdo 3977/07. Žalovaný má za to, že v danom prípade uplynula aj objektívna premlčacia doba.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, svedkyne a listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a to Zmluvou o spotrebiteľskom úvere na č.l. 5, Všeobecnými obchodnými podmienkami na č.l. 6, Kartou splátok na č.l. 7, Rozsudkom Okresného súdu Revúca na č.l. 8-11, Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici na č.l. 12-19, Rozsudkom Krajského súdu v Prešove na č.l. 20-27, Prehlásením na č.l. 28, Vyjadrením žalovaného k žalobe na č.l. 38-48, Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici 13Co/17/2015 na č.l. 58-61, Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici na č.l. 62-65, Uznesením Najvyššieho súdu na č.l. 66-67, Rozsudkom Okresného súdu Prešov 9Csp/137/2016 na č.l. 68-73, Rozsudkom Okresného súdu Prešov na č.l. 74-78, Rozsudkom Okresného súdu Prešov na č.l. 79-90, Prehlásením a plnou mocou na č.l. 91, Ospravedlnením neúčasti, Uznesením Krajského súdu v Prešove 18Co/120/2017, 23Co/106/2017 a CD nosičom na technickom zariadení a zistil tento skutkový stav:

4. Strany konania uzatvorili dňa 31.8.2007 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 268214467, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyňi bezúčelový úver vo výške 5.000,- Sk (165,97 eura). V zmluve sú uvedené celkové náklady vo výške 3.610,- Sk (119,83 eura), ktoré pozostávajú z 15% úroku a administratívneho poplatku. Celková suma, ktorú mala žalobkyňa zaplatiť žalovanému predstavovala čiastku 8.610,- Sk (285,80 eura).

5. Podľa karty splátok žalobkyňa splatila úver v celkovej výške 8.610,- Sk (285,50 eura). Podľa prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 24.3.2017 žalobkyňa v mesiaci marec 2017 informovalo združenie o náležitostiach spotrebiteľských zmlúv, o neprimeraných odplatách a úrokoch za úvery a o rozhodnutiach súdov.

6. Žalobkyňa pri svojom výsluchu uviedla, že o Združení sa dozvedela od svojej susedy, keďže ona rovnako žiadala o vrátenie poplatku. Táto jej dala kontakt na pani K.. Naplánovala si s ňou stretnutie, doniesla všetky zmluvy, dala jej plnomocenstvo, že môže v jej mene konať. Nepamätala si, čo jej pani K. hovorila ku rozhodnutiu Oceano Group editorial SA. Ďalej uviedla, že prehlásenie Združenia na ochranu občana HOOS nepozna, pričom ho má od združenia. Nakoniec uviedla, že táto je prvýkrát na súde.

7. Svedkyňa C. K. pri svojom výsluchu uviedla, že v prípade ak sa na nich obráti spotrebiteľ, ako bola v tomto prípade žalobkyňa, zaevidujú to do knihy, kedy došlo k stretnutiu, kto je veriteľom, o akú zmluvu sa jedná. O tom predložila súdu Knihu evidencie, podľa ktorej sa žalobkyňa na nich obrátila 15.3.2017. Pred prvým stretnutím ich žalobkyňa kontaktovala, oznámili jej aké má doniesť podklady. Táto na stretnutie doniesla všetky doklady a prehľady platieb. Združenie ju informovalo o rozhodnutiach súdov, o tom, aké má mať zmluva náležitosti a o neprijateľných zmluvných podmienkach. Ďalej im spotrebiteľ podpisuje súhlas so spracovaním osobných údajov. Informujú spotrebiteľa o tom, že kedy sú zmluvy bezúročné a bez poplatkov a neprijateľnosti zmluvných podmienok, napr. v tomto prípade, že už bol administratívny poplatok vyhlásený za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Rovnako informujú o rozhodnutiach Európskeho súdu a o tom, že môžu podať žalobu. Zároveň sa ich dotazujú, či majú právneho zástupcu. Ak nie, tak im odporúčajú právnych zástupcov, s ktorými majú skúsenosti, resp., ktorí už zastupovali združenia v konaniach. Následne ich kontaktujú alebo dajú kontakt spotrebiteľovi na advokáta. Pokiaľ spotrebiteľ nemá možnosť si vytlačiť plnú moc, tak môže aj sprostredkovane cez nich. Prehlásenie majú ako vzor, podpis je preto rovnaký, nakoľko je naskenovaný. Vzhľadom na množstvo agendy na tomto prehlásení menia dátum a konkrétne údaje. Je to aj kvôli tomu, že všetky tieto prehlásenia vypisuje svedkyňa. K rozhodnutiu Oceano group editorial SA uviedla, že spotrebiteľov informujú o tom, že o neprijateľných podmienkach bolo rozhodnuté nielen našimi súdmi,

ale aj Európskym súdom a to z dôvodu toho, že spotrebiteľia sa ich pýtajú, či budú úspešní a či majú právo. Preto poukazujú na rozhodnutie Súdneho dvora.

8. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

9. Podľa § 52 ods. 1,2,3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia Zmluvy (ďalej len ako „OZ“), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Podľa § 53 ods. 1,2, 4 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

11. Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

12. Podľa § 3 ods.1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

13. Podľa § 41 OZ, Ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

14. Podľa § 298 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

15. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy (ďalej len ako „ZoSÚ“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

16. Podľa § 2 písm. b) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

17. Podľa § 4 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná

18. Podľa § 4 ods. 2 ZoSÚ, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí⁶) obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

19. Podľa § 4 ods. 2 ZoSÚ Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

20. Podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

21. Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

22. Podľa § 100 ods. 1, 2, 3 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka. Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

23. Podľa § 107 ods. 1,2 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

24. Podľa § 3 ods.1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

25. Podľa § 41 OZ, Ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

26. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 119,83 eura a určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky a to administratívneho poplatku.

27. Uzavretú Zmluvu súd považoval za zmluvu spotrebiteľskú, keďže žalovaný ako právnická osoba poskytol v rámci svojho podnikania úver žalobkyni ako fyzickej osobe, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Z formy a obsahu zmlúv, je zrejmé, že sa jedná o

tzv „formulárovú“ zmluvu, ktorej predtlač formulára mal žalovaný už pripravený a dopisoval do nich iba konkrétne údaje týkajúce sa žalobkyne, ktorá obsah zmluvy žiadnym podstatným spôsobom nemohla ovplyvniť, ani neovplyvnila. Spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tak tieto sú neplatné.

28. Súd v konaní skúmal administratívny poplatok v Zmluve, pričom sa v prvom rade zaoberal tým, či administratívny poplatok podlieha preskúmvacej právomoci súdu. Podľa názoru súdu administratívny poplatok, ktorý je uvedený v Zmluve, nie je dojednaním o hlavnom predmete plnenie, ktorý pri zmluve o úvere je záväzok poskytnúť dlžníkovi finančné prostriedky a záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté finančné prostriedky. Na základe uvedeného teda administratívny poplatok podlieha prieskumu, či jeho dojednaním nedošlo k značnej nerovnováhe v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

29. Po preskúmaní administratívneho poplatku súd dospel k záveru, že tento je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. V Zmluve sú uvedené celkové náklady vo výške 3.610 Sk (119,83 eura), ktoré pozostávajú z 15% úroku a administratívneho poplatku. V Zmluve nie je uvedená výška administratívneho poplatku a ani čo má tento administratívny poplatok predstavovať. Keďže však úrok bol dohodnutý vo výške 15%, t.j. 604,11 Sk (vzorec pre výpočet - $u = k \cdot p \cdot n / 100$ - K= požičané peniaze, p= ročná úroková sadzba a n= doba splatnosti v rokoch), administratívny poplatok predstavuje sumu 3.005,89 Sk. Z toho je zrejmé, že administratívny poplatok tvorí podstatnú časť odplaty, ktorú mala žalobkyňa vrátiť žalovanému. Súd tento poplatok vyhodnotil ako neplatný z dôvodu rozporu s § 39 Občianskeho zákonníka pre obchádzanie zákona. Obchádzanie zákona videl súd v tom, že dojednaním tak vysokého administratívneho poplatku, prevyšujúceho úrok skoro päťnásobne, nie je ničím iným ako snahou obísť ustanovenia o tom, že výška úrokov pri úvere nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi a zároveň mal spôsobiť neúmerne navyšovanie úveru. Samotné dojednanie administratívneho poplatku protizákonné nebolo a v čase uzavretia úverovej zmluvy právnym predpisom nebola ani stanovená resp. obmedzená výška úroku pri úveroch. Z rozhodnutí súdov Slovenskej republiky je však zrejmé, že dojednanie úrokov v neprímernej výške bolo a je v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Taktiež výška poplatku značne prevyšuje náklady, ktoré mal žalovaný s vypracovaním a uzatvorením zmluvy, a preto je takýto poplatok neprímeraný a aj z tohto dôvodu sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Súd je preto toho názoru, že administratívny poplatok spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto je neprijateľný.

30. Súd poukazuje aj na rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Karlsruhe sp. zn. AZ17U 192/2010 zo dňa 3.5.2010, v ktorom sa konštatuje záver, že poplatky za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru sú neprijateľné: „Ak banka od spotrebiteľov požaduje poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzuje tým spotrebiteľov a vystavuje ich neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene... Preverenie úverovej spoľahlivosti (bonity) a výšky úrokovej miery, ktorými banka odôvodňovala vyrubenie poplatku za spracovanie pri poskytovaní úveru Vrchný krajský súd odmietol a uzavrel, že uvedené činnosti vykonáva banka vo vlastnom ekonomickom záujme minimalizovať nevyhnutnosť vlastných pohľadávok. Spotrebiteľ dôvodne a v dobrej viere očakáva, že banka mu poradenstvo a informácie o poskytnutí úveru poskytne zadarmo. V konečnom dôsledku predstavuje zmluvná podmienka neprijateľné zaťaženie spotrebiteľa, pretože je spotrebiteľovi účtovaný poplatok bez toho, aby banka spotrebiteľovi poskytovala skutočné protiplnenie“. Súd sa s týmto odôvodnením stotožňuje.

31. Pokiaľ ide o zvyšný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, tak súd dospel k záveru, že úver poskytnutý žalovaným je bezúročný a bez poplatkov. Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN). Táto RPMN je uvedená iba za podpismi účastníkov zmluvy, v obchodných podmienkach a to tak, že sú uvedené 3 rôzne RPMN pri rôznych počtoch splátok. Údaj o RPMN je pre spotrebiteľa dôležitým údajom z hľadiska jeho vedomostí o nákladovosti úveru. Preto je z hľadiska ochrany spotrebiteľa na mieste požiadavka na jednoznačnosť a prehľadnosť tohto údaja a musí byť obsahom Zmluvy, ku ktorej účastníci zmluvy pristúpia a potvrdia ho svojím podpisom. To, že je v úverovej zmluve daný údaj uvedený až za podpismi účastníkov zmluvy, je nutné považovať vo svojich dôsledkoch ako absenciu údaja o RPMN, čo má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. g) ZoSÚ. .

32. Súd taktiež poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 18.6.2013, sp. zn. 9Co/68/2012, ktorý konštatoval „Údaj o vlastnej RPMN, teda RPMN tohto konkrétneho úveru, je uvedený len v Obchodných podmienkach, na ktoré odkazuje predmetná zmluva. Odvolací súd však považuje takéto uvedenie RPMN za nedostatočné a v rozpore s ustanovením § 4 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý vyžaduje, aby všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere boli v zmluve, ktorá musí mať písomnú formu. Účelom uvádzania RPMN pre čerpaný úver a priemernej RPMN v spotrebiteľskej zmluve bolo umožniť spotrebiteľovi zvážiť si výhodnosť ponúkaného úveru vzhľadom k priemerným podmienkam daného typu spotrebiteľského úveru. Uvedenie RPMN v obchodných podmienkach nemožno považovať za naplnenie zákonnej požiadavky, podľa ktorej RPMN má byť súčasťou písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Je potrebné zdôrazniť, že uvedenie RPMN ako súčasť husto písaného textu obchodných podmienok možno považovať aj za obchádzanie zákona a zavádzanie spotrebiteľa a teda je potrebné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.“

33. Nakoniec sa súd stotožňuje aj s tvrdením žalobkyne o neprimeranosti RPMN. Nemožno súhlasiť so žalovaným, že postačovalo, ak bola RPMN uvedená v Zmluve. Aj RPMN musí byť stále súladná s požiadavkou dobrých mravov. Dobré mravy možno stotožniť so všeobecne spoločensky uznávanými zásadami konania v právnom styku /poctivosť, nezneužívanie výkonu práv, nešíkanózny spôsob výkonu práva, rešpektovanie rovnosti účastníkov občianskoprávných vzťahov/. Za právny úkon priečiaci sa dobrým mravom treba považovať právny úkon, ktorý je všeobecne neakceptovateľný z hľadiska v spoločnosti prevládajúcich mravných zásad a princípov vzájomných vzťahov medzi ľuďmi / pozri rozhodnutie NS SR sp.zn. 3 Cdo 137/2003/. Podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2008 (zverejnené údaje sú až od roku 2008) pri spotrebiteľských úveroch do 50.000,- Sk bola priemerná RPMN vo výške 70,61%. RPMN úveru poskytnutého žalobkyni, t.j. 326,88% túto priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov značne, viac ako štvornásobne, prevyšuje. Aj keď ide o údaj skoro pol roka po uzavretí Zmluvy je veľmi nepravdepodobne, aby sa takto výrazne menila výška priemernej RPMN. Vzhľadom na vyššie uvedené súd teda dospel k záveru, že RPMN vo výške 326,88% je v rozpore s dobrými mravmi, a preto v tejto časti je Zmluva v zmysle § 41 OZ neplatná.

34. Žalovaný vo svojom vyjadrení nenamietal, že žalobkyni bol poskytnutý úver vo výške 165,97 eura, pričom žalovanému uhradila celkovo sumu 285,80 eura, a preto táto skutočnosť nebola medzi stranami sporná. Vzhľadom na to, že úver je bezúročný a bez poplatkov, resp. súd vyhlásil administratívny poplatok za neprijateľnú podmienku, žalovaný sa na úkon žalobkyne obohatil, a preto je povinný toto bezdôvodné obohatenie vydať. Súd ho preto zaviazal na zaplatenie sumy 119,83 eura.

35. Dlh, vzniknutý bezdôvodným obohatením je dlhom, ktorého zročnosť nie je určená právnym predpisom, alebo rozhodnutím súdu, alebo nevyplýva z dohody účastníkov, a preto je dlžník, v tomto prípade žalovaný, podľa § 563 OZ povinný splniť dlh prvého dňa potom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal. Za prvú výzvu na vydanie bezdôvodného obohatenia súd považoval doručenie žaloby dňa 12.6.2017, a preto sa nasledujúci deň dostal žalovaný do omeškania. Žalobkyňa si uplatnila úrok z omeškania od druhého dňa po doručení žaloby, a preto súd zaviazal žalovaného na zaplatenie zákonného úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 119,83 eura od 14.6.2017 do zaplatenia.

36. Žalovaný vo svojom vyjadrení vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku. Súd túto námietku vyhodnotil ako nedôvodnú. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala vydania bezdôvodného obohatenia. Občiansky zákonník rozlišuje všeobecnú premlčaciu dobu a osobitné premlčacie doby. Všeobecná premlčacia doba má subsidiárny charakter a použije sa tam, kde pre konkrétne právo nie je Občianskym zákonníkom alebo iným predpisom ustanovená osobitná premlčacia doba. V prejednávanej veci ide o premlčanie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, preto je potrebné na premlčanie aplikovať ust. § 107 OZ. Pri premlčaní práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna a objektívna. Subjektívna dvojročná premlčacia doba začína plynúť od okamihu, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Objektívna premlčacia doba začína plynúť od okamihu, keď k bezdôvodnému obohateniu skutočne (fakticky) došlo, a to bez ohľadu na to, či oprávnený o ňom vedel alebo nie. Z vykonaného dokazovania a to z výsluchu žalobkyne, svedkyne a prehlásenia združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS súd zistil, že žalobkyňa sa o vzniku bezdôvodného obohatenia dozvedela až v mesiaci marec 2017, kedy navštívila uvedené združenie a to ju informovalo o náležitostiach spotrebiteľských zmlúv, o neprimeraných odplatách a úrokoch za úvery a o rozhodnutiach

súdov. V danom prípade súd zastáva názor, že sa nejedná o jednoduchú právnu otázku, ktorú priemerný spotrebiteľ (žalobkyňa) vie posúdiť už pri podpise zmluvy, a preto nemá dôvod neveriť žalobkyni a svedkyni, že sa o bezdôvodnom obohatení dozvedela až od vyššie spomínaného združenia. Svedkyňa podrobne popísala spôsob, akým informovala žalobkyňu o vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby sa vyžaduje skutočná, preukázateľná vedomosť o vzniku bezdôvodného obohatenia, čo v danom prípade nastalo v mesiaci marec 2017. Navyše ak by žalobkyňa mala vedomosť o bezdôvodnom obohatení už pri platení jednotlivých splátok tak je nelogické, aby splatila úver v plnej výške. Ak teda žalovaný nepreukázal, že sa žalobkyňa dozvedela o bezdôvodnom obohatení skôr, súd vychádzal z predloženého prehlásenia združenia na ochranu občana HOOS. Žaloba bola podaná na súd dňa 22.5.2017, t.j. v 2 ročnej subjektívnej premlčacej dobe. Pokiaľ ide o objektívnu premlčaciu dobu tak ako už bolo vyššie uvedené, tak konanie žalovaného, ktorým dojednáva administratívny poplatok značne prevyšujúci úrok, nie je ničím iným ako snahou obísť ustanovenia o tom, že výška úrokov pri úvere nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi a zároveň mal spôsobiť neúmerne navyšovanie úveru. Takéto konanie nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom. Navyše žalovaný ako nebankový subjekt má dlhodobu v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov a teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Neuvedenie RPMN v zmluve nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu. V danom prípade je teda 10 ročná objektívna premlčacia doba. Keďže aj samotný žalovaný uviedol, že k splateniu úveru došlo dňa 23.4.2018 a žaloba bola podaná na súd dňa 22.5.2017, t.j. v 10 ročnej objektívnej premlčacej dobe, súd dospel k záveru, že nárok žalobkyne nie je premlčaný.

37. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalovaného o neprípustnosti takéhoto určovacieho žalobného návrhu, keďže došlo k pripusteniu osobitnej žaloby o určenie právnej skutočnosti, ktorou je neprijateľnosť zmluvnej podmienky alebo nekalej obchodnej praktiky, tieto však musia byť nezávislé od okolností konkrétneho prípadu (abstraktná kontrola). Zavedenie osobitného konania podľa § 301 CSP neznamena, že spotrebiteľ sa nemôže domáhať neprijateľnosti zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve. Právo súdu vysloviť v konkrétnom prípade neprijateľnosť zmluvnej podmienky ostalo aj po nadobudnutí účinnosti CSP zachované, ale na rozdiel od rozhodnutia vydaného v konaní podľa § 301 a nasl. CSP len s účinkami inter partes (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 23. januára 2017, sp. zn. 6 Ndc 20/2016). Aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí zo dňa 26.10.2017, sp. zn. 18Co/120/2017 pripustil, že spotrebiteľ sa má možnosť domáhať určenia neprijateľnej podmienky. Súd taktiež poukazuje na § 298 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná.

38. Žalovaný ďalej namietal, že žalobkyňa nepreukázala naliehavý právny záujem na určení neprijateľnej zmluvnej podmienky. Pokiaľ ide o naliehavý právny záujem na určení neprijateľnej zmluvnej podmienky tak vychádzajúc z ustanovení zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, je potrebné konštatovať, že v každom prípade je daný naliehavý právny záujem žalobkyne ako spotrebiteľa na určení neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to bez toho, aby žalobkyňa musela tento naliehavý právny záujem na určení osobitným spôsobom preukazovať, pretože tento vyplýva priamo z vyššie uvedených zákonných ustanovení, najmä z citovaného § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 18.12.2013, sp. zn. 1Co/237/2013).

39. Súd vyhodnotil aj námietku žalovaného o zjavnom zneužití práva zo strany žalobkyne, keďže súd by sa zaoberal zmluvou o úvere zo dňa 31. augusta 2007, ktorá bola ukončená splnením 23. apríla 2008, za nedôvodnú. Ako už bolo vyššie uvedené žalobkyňa je oprávnená domáhať za neprijateľnosti zmluvnej podmienky v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Súdný dvor EÚ v rozhodnutí C-473/0 potvrdil, že uplynutie času v žiadnom prípade nemôže byť skutočnosťou, ktorá by mala znížiť alebo znemožniť ochranu práv spotrebiteľa pred nekalými obchodnými podmienkami podľa čl. 3 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS (uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.10.2017, sp. zn. 18Co/120/2017) Argumentácia žalovaného o zániku zmluvy je tiež nedôvodná, keďže ochrana pred nekalými obchodnými praktikami sa musí poskytnúť za stavu, že k ním došlo pred zmluvou, počas jej plnenia, ale aj po zániku zmluvy (čl. 3 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie

Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004) (porovnaj uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.8.2013, sp. zn. 6Co/220/2012.

40. S poukazom na vyššie uvedené súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

41. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobkyňa bola v konaní úspešná v celom rozsahu, a preto súd priznal žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške trov konania bude po právoplatnosti rozhodnutia rozhodnuté samostatným uznesením.

42. V konaní žalovaný poukazoval na podaný návrh na spojenie vecí v konaní 17Csp/115/2017, ktoré medzi stranami začalo najskôr. K tomu súd uvádza, že o spojení konaní rozhodne ten sudca, u ktorého sa začalo konanie skôr. Nakoľko ku dňu konania pojednávania nebolo rozhodnuté o spojení vecí, súd z dôvodu hospodárnosti vec prejednal a rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).